

Legislația proprietății intelectuale

Ediție îngrijită și adnotată de
Conf. univ. dr. Doru Trăilă

Actualizată la data de
19 septembrie 2023

Capitolul al II-lea. Mărci, indicații geografice, firme

Secțiunea 1. Izvoare interne

11. Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

republicată^[1] în
M. Of. nr. 856 din 18 septembrie 2020

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 169/2022** pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice (M. Of. nr. 1196 din 13 decembrie 2022).

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale _____	1-3
Capitolul II. Protecția mărcilor _____	4-7
Capitolul III. Cererea de înregistrare a mărcii _____	8-17
Capitolul IV. Procedura de înregistrare a mărcii _____	18-32
Capitolul V. Durata, reînnoirea și modificarea înregistrării mărcii _____	33-38
Capitolul VI. Drepturi conferite de marcă _____	39-45
Capitolul VII. Transmiterea drepturilor asupra mărcii _____	46-53
Capitolul VIII. Stingerea drepturilor asupra mărcilor _____	54-61
Capitolul VIII ¹ . Procedura de soluționare a cererilor de anulare și decădere la OSIM _____	61 ¹ -61 ⁹
Capitolul IX. Mărci colective _____	62-67
Capitolul X. Mărci de certificare _____	68-77
Capitolul XI. Înregistrarea internațională a mărcilor _____	78-79
Capitolul XII. Marca Uniunii Europene _____	80-82
Capitolul XIII. Indicații geografice _____	83-96
Capitolul XIV. Apărarea drepturilor asupra mărcilor și indicațiilor geografice _____	97-107
Capitolul XV. Atribuțiile Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci _____	108-110
Capitolul XVI. Dispoziții tranzitorii și finale _____	111-112

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. I. (1) Drepturile asupra mărcilor și indicațiilor geografice sunt recunoscute și apărute pe teritoriul României, în condițiile prezentei legi.

(2) Prezenta lege se aplică mărcilor de produse și servicii, individuale, colective și de certificare, ce fac obiectul unei înregistrări sau solicitări de înregistrare în România, ca urmare a unei protecții europene ori pe cale internațională, precum și indicațiilor geografice.

^[1] Republicată în temeiul art. IV din Legea nr. 112/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 iulie 2020, rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 30 iulie 2020, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice a mai fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 8 mai 2014 și a mai fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2014 pentru modificarea unor acte normative privind taxele și tarifele nefiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 26 mai 2014, aprobată prin Legea nr. 165/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 12 decembrie 2014.

(3) Persoanele fizice sau juridice străine cu domiciliul, respectiv sediul în afara teritoriului României beneficiază de dispozițiile prezentei legi, în condițiile convențiilor internaționale privind mărcile și indicațiile geografice la care România este parte.

Notă. Potrivit art. 2625 din Codul civil referitor la legea aplicabilă dreptului de proprietate industrială, „Nașterea, conținutul și stingerea dreptului de proprietate industrială sunt supuse legii statului unde s-a efectuat depozitul ori înregistrarea sau unde s-a depus cererea de depozit ori de înregistrare”.

Art. 2. Poate constitui marcă orice semn, cum ar fi cuvintele, inclusiv numele de persoane sau desenele, literele, cifrele, culorile, elementele figurative, forma produsului sau a ambalajului produsului sau sunetele, cu condiția ca aceste semne să fie capabile:

- a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi; și
- b) să fie reprezentate în Registrul mărcilor într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și precizie obiectul protecției conferite titularului lor.

Art. 3. În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos se definesc după cum urmează:

a) *înregistrarea mărcii* – modul de dobândire a drepturilor asupra unei mărci, în temeiul prezentei legi sau al convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte;

b) *marca anterioară* – marca înregistrată, precum și marca depusă pentru a fi înregistrată în Registrul mărcilor, cu condiția ca ulterior să fie înregistrată;

c) *marca Uniunii Europene* – marca înregistrată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1.001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 154 din 16 iunie 2017;

d) *marca notorie* – marca larg cunoscută în România în cadrul segmentului de public vizat pentru produsele sau serviciile cărora aceasta se aplică, fără a fi necesară înregistrarea sau utilizarea mărcii în România pentru a fi opusă;

e) *marca colectivă* – o marcă desemnată astfel la data depunerii cererii și care este în măsură să facă distincția între produsele sau serviciile membrilor unei asociații care deține drepturile asupra mărcii și produsele sau serviciile altor întreprinderi;

f) *marca de certificare* – marca ce indică faptul că produsele sau serviciile pentru care este utilizată sunt certificate de titularul mărcii în ceea ce privește materialul, modul de fabricare a produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici și care este aptă să distingă aceste produse sau servicii de produsele sau serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare;

g) *indicația geografică* – denumirea servind la identificarea unui produs originar dintr-o țară, regiune sau localitate a unui stat, în cazurile în care o calitate, o reputație sau alte caracteristici determinate pot fi în mod esențial atribuite acestei origini geografice;

h) *solicitant* – persoana în numele căreia este depusă o cerere de înregistrare a mărcii;

i) *titular* – persoana fizică sau persoana juridică de drept public sau de drept privat pe numele ori pe denumirea căreia marca este înregistrată în Registrul mărcilor; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanelor juridice și celelalte entități care au capacitatea, în nume propriu, de a fi titulari de drepturi și obligații de orice natură, de a încheia contracte sau de a efectua alte acte juridice și de a sta în judecată;

j) *mandatar autorizat* – consilierul în proprietate industrială, care poate avea și calitatea de reprezentant în procedurile în fața OSIM, denumit în continuare *mandatar*;

k) *OSIM* – Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci;

l) *Registrul mărcilor* – baza de date, administrată de OSIM, care cuprinde mărcile înregistrate în România, precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;

m) *Registrul indicațiilor geografice* – colecția de date, administrată de OSIM, care cuprinde indicațiile geografice înregistrate în România, precum și toate datele înscrise referitoare la aceste înregistrări, indiferent de suportul pe care sunt păstrate aceste date;

n) *Convenția de la Paris* – Convenția pentru protecția proprietății industriale din 20 martie 1883, Paris, așa cum a fost revizuită și modificată, ratificată de România prin Decretul nr. 1.177/1968, publicat în Buletinul Oficial nr. 1 din 6 ianuarie 1969;

o) *țările Uniunii de la Paris* – țările cărora li se aplică Convenția de la Paris și care sunt constituite în Uniunea pentru protecția proprietății industriale;

p) *Aranjamentul de la Madrid* – Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor din 14 aprilie 1891, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967, ratificat de România prin Decretul nr. 1.176/1968, publicat în Buletinul Oficial nr. 1 din 6 ianuarie 1969;

q) *Protocolul referitor la Aranjament* – Protocolul de la Madrid din 27 iunie 1989 referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, ratificat de România prin Legea nr. 5/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 15 ianuarie 1998;

r) *Clasificarea de la Nisa* – clasificarea instituită prin Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967 și la Geneva la 13 mai 1977 și modificat la 2 octombrie 1979, și la care România a aderat prin Legea nr. 3/1998 privind aderarea României la aranjamentele instituind o clasificare internațională în domeniul proprietății industriale;

s) *Regulamentul privind marca Uniunii Europene* – Regulamentul (UE) 2017/1.001 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind marca Uniunii Europene, denumit în continuare *Regulament privind marca Uniunii Europene*;

ș) *Întreprindere* – orice entitate implicată într-o activitate economică, indiferent de natura sa juridică ori modul ei de finanțare.

Capitolul II. Protecția mărcilor

Art. 4. (1) Dreptul asupra mărcii este dobândit și protejat prin înregistrarea acesteia la OSIM.

(2) Mărcile Uniunii Europene beneficiază de protecție pe teritoriul României, potrivit prevederilor Regulamentului privind marca Uniunii Europene.

Art. 5. (1) Sunt refuzate la înregistrare sau pot fi declarate nule dacă sunt înregistrate, pentru următoarele motive absolute:

a) semnele care nu pot constitui o marcă în sensul art. 2;

b) mărcile care sunt lipsite de caracter distinctiv;

c) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații devenite uzuale în limbajul curent sau în practicile comerciale loiale și constante;

d) mărcile care sunt compuse exclusiv din semne sau din indicații, putând servi în comerț pentru a desemna felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, proveniența geografică sau data fabricației produsului ori a prestării serviciului sau alte caracteristici ale acestora;

e) semnele constituite exclusiv din forma produsului sau din altă caracteristică impusă chiar de natura produsului sau care este necesară obținerii unui rezultat tehnic ori care dă valoare substanțială produsului;

f) mărcile care sunt de natură să inducă publicul în eroare, de exemplu cu privire la proveniența geografică, calitatea sau natura produsului sau a serviciului;

g) mărcile care sunt excluse de la înregistrare potrivit prevederilor legislației Uniunii Europene, ale legislației naționale sau ale acordurilor internaționale la care Uniunea Europeană sau România este parte, care prevăd protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice;

h) mărcile care sunt excluse de la înregistrare potrivit prevederilor legislației Uniunii Europene sau ale acordurilor internaționale la care Uniunea Europeană este parte, care prevăd protecția mențiunilor tradiționale pentru vinuri;

i) mărcile care sunt excluse de la înregistrare potrivit prevederilor legislației Uniunii Europene sau ale acordurilor internaționale la care Uniunea Europeană este parte, care prevăd protecția specialităților tradiționale garantate;

j) mărcile care sunt compuse din sau reproduc în elementele lor esențiale o denumire anterioară a unui soi de plante, înregistrată în conformitate cu legislația Uniunii Europene sau cu legislația națională ori cu acordurile internaționale la care Uniunea Europeană sau România este parte, care conferă protecție drepturilor de proprietate asupra unui soi de plante și care se referă la soiuri de plante din aceeași specie sau din specii înrudite îndeaproape;

k) mărcile care conțin, fără consimțământul titularului, imaginea sau numele patronimic al unei persoane care se bucură de renume în România;

l) mărcile care conțin semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios;

m) mărcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;

n) mărcile care cuprind, fără autorizația organelor competente, reproduceri sau imitații de steme, drapele, embleme de stat, însemne, sigilii oficiale de control și garanție, blazoane, aparținând țărilor Uniunii Europene și care intră sub incidența art. 6 ter din Convenția de la Paris;

o) mărcile care cuprind, fără autorizația organelor competente, reproduceri sau imitații de steme, drapele, alte embleme, sigle, inițiale sau denumiri care intră sub incidența art. 6 ter din Convenția de la Paris și care aparțin organizațiilor internaționale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe țări ale Uniunii Europene;

p) mărcile care conțin, fără autorizația organelor competente, ecusoane, embleme, insigne, blazoane, semne heraldice de interes public, altele decât cele prevăzute la art. 6 ter din Convenția de la Paris.

(2) Înregistrarea unei mărci nu este refuzată sau, după caz, înregistrarea nu este anulată în conformitate cu dispozițiile alin. (1) lit. b), c) sau d) dacă înainte de data de depozit a cererii de înregistrare sau înainte de data depunerii cererii de anulare marca a dobândit caracter distinctiv ca urmare a utilizării.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazul în care caracterul distinctiv a fost dobândit după data depunerii cererii de înregistrare, dar înainte de data înregistrării mărcii.

Art. 6. (1) O marcă este refuzată la înregistrare sau, după caz, este susceptibilă a fi anulată pentru următoarele motive relative:

a) dacă este identică cu o marcă anterioară, iar produsele și serviciile pentru care marca este solicitată sau a fost înregistrată sunt identice cu cele pentru care marca anterioară este protejată;

b) dacă, din motive de identitate sau de similitudine în raport cu marca anterioară și din motive de identitate sau similitudine a produselor sau serviciilor pe care cele două mărci le desemnează, se poate crea, în percepția publicului, un risc de confuzie, inclusiv riscul de asociere cu marca anterioară.

(2) În sensul alin. (1), sunt mărci anterioare:

a) mărcile Uniunii Europene, mărcile înregistrate în România sau mărcile înregistrate în baza unor acorduri internaționale și având efect în România, a căror dată de depozit este anterioară datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, a dreptului de prioritate invocat în susținerea acesteia;

b) mărcile Uniunii Europene în privința cărora este invocată, în mod valabil, senioritatea, potrivit prevederilor Regulamentului privind marca Uniunii Europene, chiar dacă această din urmă marcă a expirat sau a făcut obiectul unei renunțări;

c) cererile de înregistrare a mărcilor prevăzute la lit. a) și b), sub condiția înregistrării ulterioare a mărcilor;

d) mărcile care, la data de depozit a cererii de înregistrare a mărcii sau, după caz, la data priorității invocate, sunt notorii în România, în sensul art. 6 bis al Convenției de la Paris.

(3) O marcă este, de asemenea, refuzată la înregistrare sau, în cazul în care a fost înregistrată, este susceptibilă a fi anulată dacă:

a) este identică sau similară în raport cu o marcă anterioară înregistrată în România, sau în Uniunea Europeană, în sensul prevederilor alin. (2), indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care aceasta este solicitată sau înregistrată sunt identice, similare sau nu sunt similare cu cele pentru care marca anterioară este înregistrată, atunci când marca anterioară se bucură de un renume în România, sau, în cazul mărcii Uniunii Europene, se bucură de renume în Uniunea Europeană și dacă utilizarea mărcii ulterioare ar duce fără motiv justificat la obținerea unor foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare sau ar aduce atingere acestora;

b) există o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice depusă în conformitate cu legislația națională sau cu legislația Uniunii Europene înainte de data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii sau de data priorității invocate în sprijinul cererii, sub

rezerva înregistrării sale ulterioare, iar denumirea de origine sau indicația geografică respectivă conferă persoanei autorizate să o folosească dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare în România;

c) există un semn asupra căruia au fost dobândite drepturi anterior datei de depunere a cererii de înregistrare a mărcii sau, dacă este cazul, înaintea datei priorității invocate în sprijinul cererii de înregistrare a mărcii și dacă acest semn conferă titularului său dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare în România;

d) înregistrarea acesteia este solicitată de către mandatarul sau reprezentantul titularului mărcii, în nume propriu și fără consimțământul titularului mărcii, cu excepția situației în care mandatarul sau reprezentantul titularului își justifică demersul;

e) există un drept anterior, altul decât cele prevăzute la lit. c) și alin. (2), în special un drept la nume, un drept la imagine, un drept de autor, un drept de proprietate industrială;

f) marca poate fi confundată cu o marcă anterioară protejată în străinătate, cu condiția ca, la data depunerii cererii, solicitantul să fi acționat cu rea-credință.

(4) O marcă nu este refuzată la înregistrare sau, după caz, nu este susceptibilă a fi anulată atunci când titularul unui drept prevăzut la alin. (2) sau alin. (3) lit. a)-c), e) sau f) este de acord cu înregistrarea mărcii ulterioare.

Art. 7. (1) Natura produselor sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii nu constituie niciun obstacol la înregistrarea acesteia.

(2) Atunci când există motive pentru respingerea înregistrării unei mărci numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care această marcă a fost solicitată, respingerea înregistrării acoperă numai produsele sau serviciile în cauză.

Capitolul III. Cererea de înregistrare a mărcii

Art. 8. Dreptul la marcă aparține solicitantului care a depus primul, în condițiile legii, cererea de înregistrare a mărcii.

Art. 9. (1) Cererea de înregistrare a mărcii, depusă la OSIM, redactată în limba română și conținând elementele prevăzute la alin. (2), constituie *depozitul reglementar al mărcii*.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii conține următoarele elemente:

a) solicitarea explicită a înregistrării mărcii;

b) datele de identificare a solicitantului și, după caz, a mandatarului;

c) o reprezentare a mărcii în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 2 lit. b);

d) lista produselor și/sau serviciilor pentru care se solicită înregistrarea mărcii;

e) dovada achitării taxei de depunere și de publicare a cererii de înregistrare a mărcii.

(3) Suplimentar cerințelor prevăzute la alin. (2), cererea cuprinde mențiuni exprese privind:

a) culoarea sau culorile revendicate ca element distinctiv al mărcii;

b) tipul mărcii, dacă aceasta este tridimensională sau de un alt tip decât cele verbale sau figurative;

c) o transliterare sau o traducere a mărcii ori a unor elemente ale mărcii, atunci când marca este compusă, în tot sau în parte, din alte caractere decât cele latine ori din alte cifre decât cele arabe sau romane sau dintr-unul ori mai multe cuvinte într-o altă limbă decât limba română.

(4) Cererea se referă la o singură marcă și este prezentată în condițiile prevăzute de regulamentul^[1] de aplicare a prezentei legi.

(5) Cererile de înregistrare depuse în baza Aranjamentului de la Madrid sau a Protocolului referitor la Aranjament trebuie să îndeplinească condițiile acestor tratate.

(6) Depunerea cererii de înregistrare a mărcii se poate face la registratura OSIM, prin poștă sau pe cale electronică, în condițiile prevăzute de regulamentul^[2] de aplicare a prezentei legi.

^[1] A se vedea Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2010 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 809 din 3 decembrie 2010.

^[2] *Idem*.

Art. 10. (1) Produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii sunt indicate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și operatorilor economici să determine întinderea protecției solicitate.

(2) Produsele și serviciile pentru care se solicită înregistrarea unei mărci se clasifică în conformitate cu sistemul de clasificare stabilit de Clasificarea de la Nisa. Produsele și serviciile sunt grupate pe clase, fiecare grup de produse sau servicii fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține, în ordinea claselor.

(3) Utilizarea unor termeni generali sau a indicațiilor generale cuprinse în titlurile claselor din Clasificarea de la Nisa se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile acoperite de sensul literal al indicației sau al termenului respectiv.

(4) Produsele și serviciile nu pot fi considerate ca asemănătoare pe motiv că figurează în aceeași clasă și nici nu pot fi considerate ca fiind diferite pe motiv că figurează în clase diferite ale Clasificării de la Nisa.

Art. 11. (1) Titularii mărcilor înregistrate în raport cu întreg titlul unei clase din Clasificarea de la Nisa pot declara că intenția lor la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii a fost de a solicita protecția unor produse sau servicii în afara celor acoperite de sensul literal al titlului clasei respective, cu condiția ca produsele sau serviciile astfel indicate să fie incluse în lista alfabetică a clasei respective din ediția Clasificării de la Nisa în vigoare la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1) se depune la OSIM până la data de 30 septembrie 2020 și precizează în mod clar și precis produsele și serviciile, altele decât cele acoperite de sensul literal al indicațiilor oferite de titlul clasei, la care se referea inițial intenția titularului. OSIM modifică Registrul mărcilor în mod corespunzător.

(3) Formularea declarației prevăzute la alin. (1) nu aduce atingere aplicării dispozițiilor art. 26 alin. (4), art. 55 alin. (1) lit. a) și art. 59 alin. (1).

(4) În cazul mărcilor pentru care nu se depune nicio declarație în termenul prevăzut la alin. (2) se consideră că de la expirarea termenului respectiv acestea desemnează doar produsele sau serviciile acoperite de sensul literal al indicațiilor cuprinse în titlul clasei respective.

(5) În cazul în care Registrul mărcilor este modificat conform dispozițiilor alin. (2), drepturile exclusive conferite de marcă nu împiedică un terț să continue utilizarea unei mărci, dacă utilizarea pentru produsele sau serviciile respective:

a) a început înainte ca registrul să fie modificat; și

b) nu a încălcat drepturile titularului în considerarea sensului literal al înregistrării produselor și serviciilor în registru la momentul respectiv.

(6) Modificarea listei de produse sau servicii conform dispozițiilor alin. (2) nu conferă titularului mărcii dreptul de a se opune unei mărci ulterioare sau de a depune o cerere de anulare a înregistrării unei mărci depuse ulterior, dacă:

a) marca depusă ulterior era deja utilizată sau era deja depusă o cerere de înregistrare a mărcii pentru produse sau servicii înainte ca registrul să fie modificat; și

b) utilizarea mărcii pentru produsele sau serviciile respective nu a încălcat sau nu ar fi încălcat drepturile titularului în considerarea sensului literal al desemnării produselor și serviciilor în registru la momentul respectiv.

Art. 12. (1) Data depozitului reglementar este data la care a fost depusă la OSIM cererea de înregistrare a mărcii în condițiile în care aceasta conține toate elementele prevăzute la art. 9 alin. (1).

(2) Când o cerere de înregistrare a mărcii a fost reglementar depusă pentru prima dată într-o altă țară membră a Uniunii de la Paris sau membră a Organizației Mondiale a Comerțului, solicitantul poate revendica data primului depozit printr-o cerere de înregistrare în România a aceleiași mărci, cu condiția ca această din urmă cerere să fie depusă la OSIM în termen de 6 luni de la data constituirii primului depozit.

Art. 13. (1) Dacă solicitantul a prezentat anumite produse și servicii sub o marcă în cadrul unei expoziții internaționale oficiale sau oficial recunoscute, în sensul Convenției privind expozițiile internaționale, semnată la Paris la 22 noiembrie 1928, ratificată de România prin Legea nr. 246/1930, revizuită la 30 noiembrie 1972, organizată pe teritoriul României sau într-un stat membru al Convenției

de la Paris, și dacă o cerere de înregistrare a mărcii sub care au fost prezentate aceste produse și servicii a fost depusă la OSIM într-un termen de 6 luni de la data primei prezentări în expoziție, solicitantul beneficiază de un drept de prioritate de la data introducerii produsului în expoziție.

(2) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (1) nu va prelungi termenul de prioritate prevăzut la art. 12 alin. (2).

Art. 14. (1) Drepturile de prioritate prevăzute la art. 12 și 13 trebuie invocate prin cererea de înregistrare a mărcii, justificate prin acte de prioritate, și sunt supuse taxei legal stabilite.

(2) Actele de prioritate se depun și taxa legală se plătește în maximum 30 de zile de la data cererii de înregistrare a mărcii.

(3) Nerespectarea termenului prevăzut la alin. (2) atrage nrecunoașterea priorității invocate.

Art. 15. (1) Înregistrarea unei mărci poate fi cerută individual sau în comun de orice persoană, direct sau printr-un mandatar, în condițiile prevăzute de lege, precum și de regulamentul^[1] de aplicare a prezentei legi.

(2) Reprezentarea solicitantului prin mandatar este obligatorie când solicitantul nu are nici domiciliul, nici sediul și nicio unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul Uniunii Europene ori în Spațiul Economic European, cu excepția depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Art. 16. (1) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii va comunica, odată cu cererea sau cel târziu în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia la OSIM, dovada plății taxei de examinare a cererii, în cuantumul prevăzut de lege.

(2) În cazul neplății taxelor în termen se consideră că solicitantul a renunțat la înregistrarea mărcii și cererea se respinge.

Art. 17. (1) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii sau titularul mărcii înregistrate care se referă la mai multe produse sau servicii poate solicita la OSIM divizarea cererii inițiale sau a înregistrării mărcii în două sau mai multe cereri ori înregistrări, indicând produsele sau serviciile în cadrul cererilor sau înregistrărilor divizionare, cu plata taxei prevăzute de lege.

(2) Cererile sau înregistrările divizionare păstrează data de depozit a cererii inițiale și, dacă este cazul, beneficiul dreptului de prioritate, dobândit potrivit art. 12 alin. (2) sau art. 13 alin. (1).

(3) În cazul în care cererea de înregistrare a mărcii a fost deja publicată conform art. 19 alin. (1) sau art. 25 alin. (4), divizarea și cererea divizionară se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială. Prin publicare nu se deschide o nouă perioadă de depunere a opozițiilor sau observațiilor.

(4) Cererea de divizare poate fi depusă la OSIM oricând în cursul procedurii de înregistrare a mărcii sau după încheierea acesteia.

(5) Cererea de divizare nu este admisibilă:

a) dacă este formulată înainte de atribuirea datei de depozit a cererii de înregistrare a mărcii;

b) dacă este formulată în termenul de opoziție prevăzut la art. 26 alin. (1);

c) dacă are ca efect divizarea între produsele sau serviciile care fac obiectul unei opoziții, până la data rămânerii definitive a deciziei de soluționare a opoziției sau de retragere a opoziției;

d) dacă are ca efect divizarea între produsele sau serviciile care fac obiectul unei cereri de anulare sau de decădere, până la soluționarea definitivă a acesteia;

e) după înscrierea în Registrul mărcilor a unei măsuri de executare silită, până la radierea acesteia.

(6) Solicitantul cererii de înregistrare a mărcii sau titularul mărcii înregistrate va depune documentele cerute de OSIM pentru divizarea cererii sau înregistrării inițiale și va plăti taxa legală în termen de 30 de zile de la data solicitării divizării. În caz contrar, OSIM va lua act că solicitantul sau titularul a renunțat la divizarea cererii sau înregistrării inițiale.

[1] A se vedea nota de subsol de la art. 9 alin. (4).

Capitolul IV. Procedura de înregistrare a mărcii

Art. 18. (1) În termen de 7 zile de la data primirii cererii de înregistrare a mărcii, OSIM examinează dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) și, în caz afirmativ, atribuie dată de depozit cererii.

(2) Dacă cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1), OSIM va notifica solicitantului lipsurile cererii, acordând un termen de 30 de zile pentru depunerea completărilor. În cazul în care solicitantul completează în termen lipsurile notificate de OSIM, data depozitului este aceea la care cererea de înregistrare a mărcii a fost completată conform art. 9 alin. (1). În caz contrar, cererea se respinge.

Art. 19. (1) În termen de 7 zile de la atribuirea datei de depozit, cererea de înregistrare a mărcii care îndeplinește cerințele prevăzute la art. 9 alin. (3) și art. 10 alin. (1) și (2) se publică, în format electronic, în condițiile prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi.

(2) Cererile de înregistrare a unor mărci vădit contrare ordinii publice sau bunelor moravuri nu se publică.

(3) Dacă cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3) și art. 10 alin. (1) și (2), OSIM va notifica solicitantului lipsurile cererii, acordând un termen de 30 de zile pentru depunerea completărilor. În cazul în care solicitantul completează în mod corespunzător lipsurile cererii în termenul acordat de OSIM, cererea de înregistrare a mărcii se publică în condițiile prevăzute la alin. (1). În caz contrar, cererea se respinge.

Art. 20. (1) În termen de două luni de la data publicării cererii de înregistrare a mărcii, conform art. 19, orice persoană fizică sau juridică și orice grup sau organism care reprezintă fabricanții, producătorii, furnizorii de servicii, comercianții sau consumatorii pot formula observații scrise privind cererea de înregistrare a mărcii pentru motivele absolute de refuz prevăzute la art. 5 alin. (1).

(2) Persoanele și grupurile sau organismele prevăzute la alin. (1) nu dobândesc calitatea de parte în procedura de înregistrare a mărcii.

(3) Observațiile prevăzute la alin. (1) sunt comunicate solicitantului, care poate formula comentarii cu privire la acestea.

Art. 21. (1) OSIM examinează pe fond cererea de înregistrare a mărcii sub condiția achitării taxelor de examinare a cererii prevăzută de lege și hotărăște admiterea cererii de înregistrare a mărcii, în tot sau în parte, ori respingerea acesteia, în termen de 6 luni de la publicarea cererii.

(2) OSIM examinează:

a) calitatea solicitantului, conform art. 3 lit. h) și i), după caz;

b) condițiile prevăzute la art. 14 alin. (1) și (2), dacă în cerere se invocă o prioritate;

c) motivele de refuz prevăzute la art. 5 alin. (1) și, dacă este cazul, observațiile formulate.

(3) În cazul nerespectării termenului prevăzut la alin. (1), OSIM este obligat la restituirea taxelor percepute.

Art. 22. (1) Când un element neesențial al mărcii este lipsit de caracter distinctiv și dacă acest element este de natură să creeze îndoieli asupra întinderii protecției mărcii, OSIM cere solicitantului să declare, în termen de 30 de zile de la data notificării, că nu invocă un drept exclusiv asupra acestui element. Declarația se publică odată cu admiterea cererii de înregistrare a mărcii.

(2) În lipsa declarației prevăzute la alin. (1) cererea de înregistrare a mărcii se admite în parte sau se respinge, după caz.

Art. 23. (1) Examinarea motivelor de refuz privind marca notorie se face potrivit unor criterii, cum ar fi:

a) gradul de distinctivitate, inițială sau dobândită, a mărcii notorii în România;

b) durata și întinderea utilizării în România a mărcii notorii în legătură cu produsele și serviciile pentru care o marcă se solicită a fi înregistrată;

c) durata și întinderea publicității mărcii notorii în România;

d) aria geografică de utilizare a mărcii notorii în România;

e) gradul de cunoaștere a mărcii notorii pe piața românească de către segmentul de public cărui i se adresează;

f) existența unor mărci identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare, aparținând altei persoane decât aceea care pretinde că marca sa este notorie.

(2) Pentru examinarea motivelor de refuz, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), OSIM poate cere de la autoritățile publice, instituții publice, precum și de la persoane juridice de drept privat documente, în vederea stabilirii notorietății mărcii în România.

Art. 24. Când un motiv de refuz, dintre cele prevăzute la art. 6, se aplică numai la anumite produse sau servicii pentru care înregistrarea mărcii a fost solicitată, înregistrarea va fi refuzată numai pentru aceste produse sau servicii.

Art. 25. (1) Dacă în urma examinării cererii de înregistrare a mărcii, potrivit prevederilor art. 21, se constată îndeplinirea condițiilor legale, OSIM hotărăște admiterea acesteia.

(2) Dacă cererea nu îndeplinește condițiile pentru înregistrarea mărcii, OSIM notifică solicitantul, acordându-i un termen de 30 de zile în care acesta să își poată prezenta punctul de vedere ori să își retragă cererea. Termenul poate fi prelungit cu încă 30 de zile, la cererea solicitantului și cu plata taxei prevăzute de lege.

(3) La expirarea termenului prevăzut la alin. (2), OSIM va decide, după caz, admiterea cererii de înregistrare a mărcii, respingerea acesteia ori va lua act de retragerea cererii.

(4) Cererea de înregistrare a mărcii admisă potrivit prevederilor alin. (1) și (3) se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială, în format electronic, în vederea formulării opozițiilor.

(5) În cazul respingerii cererii de înregistrare a mărcii potrivit alin. (3), decizia de respingere se publică după ce a rămas definitivă.

Art. 26. (1) În termen de două luni de la data publicării admiterii cererii de înregistrare a mărcii, conform art. 25 alin. (4), orice persoană interesată poate formula opoziție la înregistrarea mărcii pentru motivele relative de refuz prevăzute la art. 6.

(2) Opoziția trebuie să fie formulată în scris, să cuprindă temeiurile de drept și motivele pe care se sprijină și să fie însoțită de dovada plății taxei prevăzute de lege.

(3) Opoziția poate fi formulată pe baza unuia sau mai multor drepturi anterioare, cu condiția ca toate drepturile invocate să aparțină aceluiași titular.

(4) La cererea solicitantului, titularul unei mărci anterioare care a formulat opoziția depune la OSIM dovada că:

a) în decursul unei perioade de 5 ani care precedă data depunerii sau data de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări efective pe teritoriul României pentru produsele și serviciile pentru care aceasta a fost înregistrată;

b)^[1] există motive justificate pentru neutilizarea mărcii anterioare.

(5) Dispozițiile alin. (4) sunt aplicabile dacă marca anterioară a fost înregistrată cu cel puțin 5 ani anterior datei depunerii sau datei de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii cu privire la care s-a făcut opoziție.

(6) Oponentul prezintă dovezile de utilizare prevăzute la alin. (4) în termen de cel mult două luni de la primirea notificării din partea OSIM. În absența dovezilor de utilizare, opoziția se respinge.

(7) În cazul în care marca anterioară este o marcă a Uniunii Europene, utilizarea efectivă a acesteia se stabilește în conformitate cu art. 18 din Regulamentul privind marca Uniunii Europene.

(8) Dacă marca anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției, decât pentru acea parte de produse sau servicii.

(9) În cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2), se consideră că opoziția nu a fost făcută.

Art. 27. (1) OSIM notifică solicitantului cererii de înregistrare a mărcii opoziția formulată, acordând un termen de două luni în vederea unei soluționări amiabile. La cererea comună a

^[1] Lit. b) de la alin. (4) al art. 26 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 169/2022.

părților, acest termen poate fi prelungit cu o perioadă care va fi indicată în mod expres de părți și care nu poate depăși 3 luni.

(2) Dacă în termenul acordat conform alin. (1) părțile nu ajung la o înțelegere, OSIM notifică oponentul, acordând acestuia un termen de 30 de zile pentru a prezenta probe și argumente în susținerea opoziției.

(3) OSIM comunică solicitantului mărcii înscrisurile depuse în susținerea opoziției conform alin. (2) și acordă acestuia un termen de 30 de zile în care să își prezinte punctul de vedere cu privire la motivele opoziției.

(4) În lipsa punctului de vedere al solicitantului, opoziția se soluționează pe baza actelor existente la dosar.

(5) Dovezile de utilizare depuse conform dispozițiilor art. 26 alin. (4) sunt comunicate solicitantului care, în termen de 30 de zile de la comunicare, își poate prezenta punctul de vedere cu privire la acestea.

(6) Opoziția se soluționează pe baza argumentelor și înscrisurilor depuse de părți cu respectarea termenelor acordate de OSIM în acest sens.

(7) Înscrisurile depuse în cadrul procedurii de opoziție sunt prezentate în atâtea exemplare câte sunt necesare pentru comunicare și un exemplar pentru OSIM.

Art. 28. (1) Opoziția formulată împotriva înregistrării mărcii se soluționează de o comisie din cadrul Serviciului mărci și indicații geografice al OSIM, potrivit regulamentului^[1] de aplicare a prezentei legi.

(2) În cel mult două luni de la expirarea termenului prevăzut la art. 27 alin. (2) sau (3), după caz, comisia emite o decizie motivată privind soluționarea opoziției, care se comunică părților în termen de 30 de zile de la pronunțare și care poate fi contestată conform procedurii prevăzute la art. 97 alin. (1).

Art. 29. (1) Procedura de opoziție poate fi suspendată în următoarele situații:

a) când se bazează pe o cerere de înregistrare a mărcii, până la luarea unei decizii definitive privind înregistrarea acesteia;

b) când există dovezi că marca opusă face obiectul unei acțiuni în anulare sau de decădere, până la soluționarea definitivă a cauzei.

(2) Decizia de suspendare a opoziției motivată se comunică părților și poate fi contestată în termen de 30 de zile de la comunicare conform procedurii prevăzute la art. 97 alin. (1).

(3) Pe durata suspendării, oricare dintre părți poate cere reluarea soluționării opoziției, dacă motivul de suspendare nu mai subsistă.

Art. 30. (1) Solicitantul poate, în orice moment, să își retragă cererea de înregistrare a mărcii sau să își limiteze lista de produse sau de servicii. Când cererea a fost deja publicată, retragerea sau limitarea se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

(2) Cererea de înregistrare a mărcii poate fi modificată, la cererea solicitantului, numai pentru rectificarea numelui sau a adresei solicitantului, a unor greșeli de exprimare sau de transcriere sau a unor erori evidente ori pentru alte rectificări ce nu modifică în mod substanțial marca sau nu extind lista de produse ori de servicii. În cazul în care asemenea modificări vizează reprezentarea mărcii sau lista de produse sau servicii și sunt aduse după publicarea cererii de înregistrare a mărcii conform art. 19 și art. 25 alin. (4), cererea se publică astfel cum a fost modificată.

(3) În situația publicării cererii modificate în condițiile prevăzute la alin. (1) și (2), dispozițiile art. 26 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(4) Orice modificare cerută de solicitant care afectează substanțial marca ori lista de produse sau de servicii trebuie să facă obiectul unei noi cereri de înregistrare a mărcii.

Art. 31. În cursul procedurii de înregistrare a mărcii, OSIM poate cere solicitantului lămuririle și actele pe care le consideră necesare, dacă există o îndoială asupra exactității sau a conținutului elementelor cererii de înregistrare a mărcii.

[1] A se vedea nota de subsol de la art. 9 alin. (4).

12. Hotărârea Guvernului nr. 1134/2010 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

publicată în
M. Of. nr. 809 din 2 decembrie 2010

cu modificările și completările aduse prin:

- **H.G. nr. 1197/2022** privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.134/2010 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice (M. Of. nr. 976 din 7 octombrie 2022).

Art. 1. Se aprobă Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 833/1998 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 27 noiembrie 1998.

Notă. La elaborarea Regulamentului a fost avută în vedere forma Legii nr. 84/1998 republicată în M. Of. nr. 350 din 27 mai 2010, însă ulterior aceasta a fost din nou republicată, astfel încât, în textele care nu au fost modificate prin H.G. nr. 1197/2022, trimerile trebuie raportate la noua numerotare a textelor din varianta legii republicată în M. Of. nr. 856 din 18 septembrie 2020, redată *supra*.

Anexă

REGULAMENT de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice

Cuprins	Art.
Capitolul I. Dispoziții generale _____	1-9
Capitolul II. Cererea de înregistrare a unei mărci _____	10-11
Capitolul III. Procedura de înregistrare a mărcii _____	12-22
Capitolul IV. Înregistrarea internațională a mărcilor _____	23-24
Capitolul V. Marca Uniunii Europene _____	25-27
Capitolul VI. Modificări _____	28-31
Capitolul VII. Transmiterea drepturilor asupra mărcilor: cesiuni, licențe și alte drepturi _____	32-35'
Capitolul VIII. Stingerea drepturilor asupra mărcilor _____	36-39
Capitolul IX. Mărci colective și mărci de certificare _____	40-41
Capitolul X. Indicații geografice _____	42-47
Capitolul XI. Comisia de contestații _____	48-54
Capitolul XII. Formulare și registre _____	55-58

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 1.^[1] Definiții. În sensul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

- lege* – Legea nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată;
- regulament* – Regulamentul de aplicare a Legii nr. 84/1998 privind mărcile și indicațiile geografice, republicată;

^[1] Art. 1 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 1 din H.G. nr. 1197/2022.

- c) *BOPI* – Buletinul Oficial de Proprietate Industrială pe suport hârtie sau electronic, publicat și pe pagina web a OSIM – www.osim.ro;
- d) *OMPI* – Organizația Mondială de Proprietate Intelectuală;
- e) *Gazeta OMPI* – publicația oficială OMPI privind mărcile înregistrate pe cale internațională;
- f) *EUIPO* – Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală;
- g) *Clasificarea de la Viena* – clasificarea instituită prin Aranjamentul de la Viena care instituie clasificarea internațională a elementelor figurative ale mărcilor, întocmit la Viena la 12 iunie 1973 și modificat la 1 octombrie 1985, și la care România a aderat prin Legea nr. 3/1998 pentru aderarea României la aranjamentele instituind o clasificare internațională în domeniul proprietății industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 14 ianuarie 1998;
- h) *regulament comun* – Regulamentul de aplicare a Aranjamentului de la Madrid, ratificat de România prin Decretul nr. 1.176/1968, și a Protocolului referitor la aranjament privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989, ratificat de România prin Legea nr. 5/1998 pentru ratificarea Protocolului referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 15 ianuarie 1998;
- i) *persoană interesată* – orice persoană care are un interes legitim legat de o cerere de înregistrare a mărcii sau de o marcă înregistrată și ale cărei interese ar putea fi prejudiciate;
- j) *oponent* – persoana care formulează o opoziție, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (1) din lege;
- k) *contestator* – persoana care formulează o contestație, în temeiul dispozițiilor art. 97 din lege.

Art. 2. Aria de aplicare a legii. (1) Legea este aplicabilă tuturor mărcilor individuale, colective sau de certificare, fie că sunt mărci de produse sau de servicii.

(2) Indicațiile geografice ale produselor sunt protejate în România conform dispozițiilor legii, reglementărilor comunitare^[1] și convențiilor internaționale la care România este parte.

Art. 3.^[2] *Abrogat.*

Art. 4.^[3] *Abrogat.*

Art. 5. Limba oficială. Cererile de înregistrare a mărcilor și indicațiilor geografice și orice alte cereri cu privire la mărcile și indicațiile geografice depuse spre înregistrare sau înregistrate, precum și întreaga corespondență referitoare la acestea vor fi depuse la OSIM în limba română.

Art. 6. Reprezentarea prin mandat. (1) Solicitantul, titularul sau orice persoană interesată poate fi reprezentat(ă) în procedurile în fața OSIM printr-un mandat autorizat, cu domiciliul sau sediul în România.

(2) Dacă solicitantul, titularul sau persoana interesată nu este reprezentat(ă) de un mandat și nici nu are domiciliul, sediul sau vreo unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul României, trebuie să își aleagă o adresă de corespondență în România, pe care o comunică la OSIM, în scopul efectuării oricăror proceduri în fața OSIM. Modificarea adresei de corespondență prin menționarea unei noi adrese sau renunțarea la adresa de corespondență se face numai după achitarea taxei prevăzute de lege pentru modificări în situația juridică a mărcii.

(3) Solicitantul, titularul sau persoana interesată, care nu are nici domiciliul, nici sediul și nici o unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională pe teritoriul Uniunii Europene ori în Spațiul Economic European, va fi reprezentat în mod obligatoriu, prin mandat autorizat, cu excepția procedurii de depunere a unei cereri.

(4)^[4] Desemnarea mandatului se face printr-o comunicare scrisă la OSIM, denumită *procură*, care va conține numele și semnătura solicitantului, titularului mărcii sau persoanei interesate, după caz, întinderea mandatului, data acordării și durata acestuia; desemnarea mandatului

^[1] *N.r.* În urma Tratatului de la Lisabona (J.O. C 306 din 17 decembrie 2007), intrat în vigoare la 1 decembrie 2009, adjectivul „comunitar” a fost înlocuit cu „a/al/ai/ale Uniunii”.

^[2] Art. 3 a fost abrogat prin art. 1 pct. 2 din H.G. nr. 1197/2022.

^[3] Art. 4 a fost abrogat prin art. 1 pct. 3 din H.G. nr. 1197/2022.

^[4] Alin. (4) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 4 din H.G. nr. 1197/2022.

după depunerea cererii de marcă atât pe cale națională, cât și pe cale internațională se face cu achitarea taxei legale.

(5) Procura se va putea referi la una sau mai multe cereri de înregistrare ori mărci înregistrate sau la toate cererile de înregistrare ori la toate mărcile înregistrate, existente sau viitoare, ale persoanei care a dat mandatul.

(6) Când o procură generală a fost dată conform alin. (5), comunicarea la OSIM a unui exemplar va fi suficientă, sub condiția ca mandatarul să indice în fiecare cerere ulterioară procura în baza căreia acționează.

(7) Orice act solicitat prin mandatar cu privire la renunțarea la o cerere de înregistrare a unei mărci, de retragere a unei mărci, precum și orice cerere vizând un transfer de drepturi cu privire la o marcă vor putea fi făcute numai pe baza unui mandat special, care să menționeze expres actul renunțării, retragerii ori al transiterii.

(8) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a unei mărci este reprezentat prin mandatar, acesta poate semna cererea pe baza procurii date de solicitant.

(9)^[1] Orice corespondență privind o cerere de înregistrare a mărcii sau o marcă înregistrată transmisă în numele solicitantului sau titularului nu are efect în lipsa procurii de reprezentare. Dacă procura nu este depusă într-un termen de cel mult 2 luni, procedurile continuă cu solicitantul sau titularul, după caz. Actul procedural efectuat în lipsa procurii de reprezentare în numele solicitantului sau titularului este considerat nerealizat în cazul în care nu este confirmat de către persoana reprezentată în termen de 10 zile de la primirea notificării din partea OSIM în acest sens.

(10) Solicitantul, titularul sau persoana interesată nu poate avea decât un mandatar. Dacă mai multe persoane sunt indicate în procura de reprezentare, numai cea indicată pe primul loc este considerată mandatar.

(11) Când OSIM constată că un mandatar a fost desemnat pentru o cerere de înregistrare a unei mărci sau pentru o marcă înregistrată înscris în Registrul mărcilor mențiunea că solicitantul ori titularul are mandatar, precum și numele ori denumirea și adresa sau sediul mandatarului.

(12) Orice înscrisoare cu privire la desemnarea unui mandatar conform alin. (11) este radiată, dacă radierea este cerută printr-o comunicare scrisă semnată de solicitant, titular sau mandatar.

(13) Înscrisoarea mandatarului este radiată din oficiu de către OSIM când un nou mandatar este desemnat sau în cazul în care o schimbare de titular a fost înscrisă fără ca noul titular să își desemneze un mandatar.

(14) Radierea înscrisurii mandatarului produce efect de la data la care OSIM a primit comunicarea de solicitare a radierii conform alin. (12) sau, după caz, de la data la care OSIM a radiat din oficiu înscrisoarea mandatarului, potrivit alin. (13).

Art. 7. Pluralitatea de solicitanți sau titulari. (1) Când mai multe persoane sunt solicitanți sau titulari ai unei mărci, aceștia vor desemna unul dintre solicitanți sau titulari pentru corespondență cu OSIM; în caz contrar, OSIM va purta corespondența cu prima persoană indicată în cererea de înregistrare a mărcii.

(2) În cazul pluralității de solicitanți sau titulari ai unei cereri de înregistrare de marcă sau ai unei mărci înregistrate, reprezentarea se poate face printr-un singur mandatar desemnat.

Art. 8. Termene. (1) Termenele stabilite pe zile cuprind zile calendaristice și nu includ nici ziua când a început și nici ziua când s-a împlinit termenul. Termenele stabilite pe luni se împlinesc în ziua lunii corespunzătoare zilei de plecare.

(2) Termenul care, începând la 29, 30, 31 ale lunii, se împlinește într-o lună care nu are asemenea zi, se va socoti împlinit în prima zi a lunii următoare. Termenul care se împlinește într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

(3)^[2] Termenele încep să curgă de la data comunicării actelor de procedură, înțelegându-se prin aceasta data la care actul emis de OSIM a fost primit de solicitant, titular, persoana interesată sau

^[1] Alin. (9) al art. 6 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din H.G. nr. 1197/2022.

^[2] Alin. (3) al art. 8 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 5 din H.G. nr. 1197/2022.

mandatar, după caz. Confirmarea primirii actului se face prin orice mențiune din partea destinatarului care atestă în mod explicit data primirii actului de către acesta.

(4) Actele de procedură, trimise prin poștă la OSIM, se socotesc îndeplinite în termen dacă au fost predate la oficiul poștal înainte de împlinirea termenului.

(5)^[1] *Abrogat.*

(6) Neîndeplinirea actelor de procedură în termen nu atrage sancțiunile prevăzute de lege și de prezentul regulament, dacă solicitantul dovedește că a fost împiedicat printr-o împrejurare mai presus de voința lui și dacă îndeplinește procedura într-un termen de două luni de la încetarea cauzei, dar nu mai mult de un an de la data la care procedura trebuia îndeplinită.

(7) Solicitantul sau titularul care fără intenție nu a respectat un termen în procedurile în fața oficiului poate fi repus în situația anterioară, dacă dovedește că a depus toate diligențele pentru ca procedura în fața OSIM să fie îndeplinită în termenele legale, dar s-a aflat într-un caz fortuit, în termen de două luni de la încetarea cauzei care a împiedicat respectarea procedurii, dar nu mai mult de un an de la termenul nerespectat.

(8) Pentru aplicarea dispozițiilor alin. (7) nerespectarea termenului trebuie să fie un fapt al părții în procedura în fața OSIM și nu un fapt al reprezentantului.

(9) Dispozițiile alin. (7) nu sunt aplicabile cu privire la:

a)^[2] termenul de invocare a priorității conform art. 14 alin. (1) din lege;

b) termenul pentru formularea unei observații sau opoziții;

c) termenul pentru formularea unei contestații la Comisia de contestații.

Art. 9.^[3] Semnătura. (1) Când un document nu a fost semnat de solicitant, titular, persoana interesată sau mandatar, după caz, data la care documentul a fost prezentat la OSIM este recunoscută cu condiția ca acesta să fie semnat ulterior în termen de maximum 30 de zile.

(2) În cazul în care este utilizată comunicarea prin mijloace electronice, condițiile tehnice privind transmiterea documentelor prin mijloace electronice se stabilesc potrivit instrucțiunilor aprobate de directorul general al OSIM.

Capitolul II. Cererea de înregistrare a unei mărci

Art. 10.^[4] Prezentarea și conținutul cererii. (1) Cererea de înregistrare a mărcii se întocmește într-un singur exemplar, pe un formular-tip pus la dispoziție pe pagina de internet a OSIM – www.osim.ro.

(2) Cererea trebuie să conțină următoarele elemente:

a) solicitarea expresă de înregistrare a unei mărci;

b) dacă cererea are ca scop înregistrarea unei mărci colective în temeiul art. 62 din lege sau, după caz, înregistrarea unei mărci de certificare în temeiul art. 68 din lege, o mențiune expresă în acest sens;

c) numele și prenumele sau denumirea, precum și adresa ori sediul solicitantului;

d) când solicitantul este cetățean străin, denumirea statului căruia acesta îi aparține, denumirea statului în care solicitantul își are domiciliul sau, după caz, denumirea statului în care solicitantul are o întreprindere în înțelesul art. 3 din Convenția de la Paris;

e) când solicitantul este o persoană juridică, forma de constituire a acesteia, precum și denumirea statului a cărui legislație îi guvernează statutul organic;

f) când solicitantul are un mandatar, numele sau denumirea și adresa ori sediul acestuia;

g) în cazul în care se revendică, conform art. 12 alin. (2) din lege, o prioritate dintr-o cerere anterioară, o declarație de invocare a dreptului de prioritate, cu indicarea statului în care a fost depusă și a datei și numărului primului depozit;

h) în cazul în care se revendică, conform art. 13 alin. (1) din lege, o prioritate rezultând din prezentarea produselor sau serviciilor într-o expoziție, o declarație de invocare a priorității de

^[1] Alin. (5) al art. 8 a fost abrogat prin art. I pct. 6 din H.G. nr. 1197/2022.

^[2] Lit. a) de la alin. (9) al art. 8 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 7 din H.G. nr. 1197/2022.

^[3] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 8 din H.G. nr. 1197/2022.

^[4] Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 9 din H.G. nr. 1197/2022.

expoziție, cu indicarea locului și a denumirii expoziției, precum și a datei introducerii produselor sau serviciilor în expoziție;

i) o reprezentare a mărcii, în conformitate cu art. 10¹ din prezentul regulament;

j) lista produselor și serviciilor pentru care este solicitată înregistrarea mărcii, în conformitate cu art. 10 din lege;

k) semnătura solicitantului ori a mandatarului său, după caz.

(3) Cererea de înregistrare a mărcii va fi însoțită de dovada de plată a taxelor de depunere și de publicare a acesteia, care se examinează potrivit art. 18 din lege.

(4) Documentele de plată a taxelor legale trebuie să conțină indicarea numărului de depozit sau a numărului de înregistrare a mărcii, precum și a procedurii pentru care se achită taxa; în caz contrar, documentele de plată nu sunt luate în considerare.

(5) Cererea de înregistrare a mărcii va fi completată suplimentar cu următoarele documente, după caz:

a) când solicitantul a declarat că dorește să beneficieze, conform art. 12 alin. (2) din lege, de prioritatea unei cereri anterioare, un document care să certifice data constituirii primului depozit al mărcii, eliberat de o altă administrație națională, însoțit de traducerea conformă cu originalul, în limba română;

b) când solicitantul a declarat că dorește să beneficieze, conform art. 13 alin. (1) din lege, de o prioritate de expoziție ca urmare a expunerii mărcii într-o expoziție oficial recunoscută, se va depune un document care să ateste că marca a fost aplicată la produsele sau serviciile prezentate în expoziție și care să menționeze data introducerii acestora în expoziție, eliberat de organizatorul expoziției, însoțit de traducerea documentului în limba română;

c) procura de reprezentare a solicitantului în fața OSIM, întocmită în limba română sau însoțită de traducerea acesteia în limba română;

d) regulamentul de folosire a mărcii colective;

e) regulamentul de folosire a mărcii de certificare;

f) documentul din care să rezulte exercitarea legală a activității de certificare sau dovada înregistrării mărcii de certificare în țara de origine.

(6) În aplicarea alin. (5) lit. b), solicitantul va depune certificatul de prioritate de expoziție sau un document echivalent, care va conține cel puțin următoarele informații:

a) denumirea manifestării expoziționale la care s-a participat;

b) locul și perioada desfășurării expoziției;

c) organizatorul expoziției, datele de identificare ale acestuia și semnătura;

d) lista de produse și/sau servicii care s-au prezentat publicului sub marca respectivă, precum și momentul introducerii acesteia în expoziție;

e) numele și semnătura persoanei autorizate din partea organizatorului care certifică autenticitatea documentului;

f) data eliberării certificatului sau documentului.

(7) Cererea poate include și o declarație a solicitantului că semnul a dobândit caracter distinctiv prin utilizare, în sensul prevăzut de art. 5 alin. (2) din lege, precum și dovezi în acest sens.

Art. 10¹.^[1] Reprezentarea mărcii. (1) Marca trebuie să fie reprezentată într-o formă corespunzătoare cu ajutorul tehnologiei general disponibile, astfel încât aceasta să poată fi reprodușă în Registrul mărcilor într-un mod clar, precis, autonom, ușor accesibil, inteligibil, durabil și obiectiv și să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și cu precizie obiectul protecției conferite titularului.

(2) În funcție de tipul mărcii solicitate, reprezentarea trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) în cazul unei mărci verbale, compusă exclusiv din cuvinte sau din litere, cifre, alte caractere tipografice standard sau o combinație a acestora, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a semnului în caractere standard, fără nicio reprezentare grafică sau culoare;

[1] Art. 10¹ a fost introdus prin art. I pct. 10 din H.G. nr. 1197/2022.

b) în cazul unei mărci figurative, pentru care se utilizează caractere, o stilizare sau o dispunere nestructurată ori o reprezentare grafică sau o culoare, inclusiv mărci care constau exclusiv în elemente figurative sau într-o combinație de elemente verbale și figurative, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a semnului care indică toate elementele și, dacă este cazul, culorile sale;

c) în cazul unei mărci tridimensionale, compusă dintr-o formă tridimensională sau extinse la o astfel de formă, inclusiv containerele, ambalajele, produsul în sine sau aspectul acestora, marca este reprezentată prin depunerea fie a unei reproduceri grafice a formei, inclusiv a unei imagini generate de calculator, fie a unei reproduceri fotografice. Reproducerea grafică sau fotografică poate conține până la șase moduri de vizualizare diferite;

d) în cazul unei mărci de poziționare, care constă în modul specific în care marca este amplasată sau aplicată pe produse, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care identifică în mod corespunzător poziția și dimensiunea mărcii sau proporția acesteia față de produsele relevante. Elementele care nu fac parte din obiectul înregistrării sunt indicate vizual, de preferință prin linii întrerupte sau punctate. Reprezentarea poate fi însoțită de o descriere care să detalieze modul în care semnul este aplicat pe produse;

e) în cazul unei mărci de tip desen repetitiv, compusă exclusiv dintr-un set de elemente grafice care se repetă cu regularitate, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care prezintă modelul repetitiv. Reprezentarea poate fi însoțită de o descriere care să detalieze modul în care elementele sale se repetă cu regularitate;

f) în cazul unei mărci de culoare, compusă exclusiv dintr-o singură culoare fără contururi, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri a culorii, însoțită de indicarea culorii respective prin trimitere la un cod de culori general recunoscut; în cazul în care marca este compusă exclusiv dintr-o combinație de culori fără contururi, marca este reprezentată prin depunerea unei reproduceri care indică dispunerea sistematică a combinației de culori într-o manieră uniformă și prestabilă, însoțită de indicarea respectivelor culori prin trimitere la un cod de culori general recunoscut. De asemenea, poate fi adăugată o descriere care indică dispunerea sistematică a culorilor;

g) în cazul unei mărci sonore, compusă exclusiv dintr-un sunet sau dintr-o combinație de sunete, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier audio care reproduce sunetul sau printr-o reprezentare precisă a sunetului în note muzicale;

h) în cazul unei mărci în mișcare, compusă dintr-o deplasare sau o schimbare a poziției elementelor mărcii, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier video sau printr-o serie de imagini statice secvențiale care arată deplasarea sau schimbarea de poziție. În cazul în care se utilizează imagini statice, acestea pot fi numerotate sau însoțite de o descriere care să explice succesiunea lor;

i) în cazul unei mărci multimedia, compusă dintr-o combinație de imagini și de sunete sau extinse la o astfel de combinație, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier audiovizual care conține combinația imaginilor și a sunetelor;

j) în cazul unei mărci hologramă, compusă din elemente cu caracteristici holografice, marca este reprezentată prin depunerea unui fișier video sau a unei reproduceri grafice sau fotografice conținând vizualizările necesare pentru a identifica într-o măsură suficientă efectul holografic în ansamblul său.

(3) În cazul în care cererea de înregistrare a mărcii se referă la oricare dintre tipurile de mărci enumerate la alin. (2), aceasta va conține o mențiune expresă în acest sens. Reprezentarea mărcii și descrierea, acolo unde este necesară, trebuie să fie în concordanță.

(4) În cazul în care marca nu corespunde niciunui dintre tipurile enumerate la alin. (2), reprezentarea sa trebuie să corespundă cerințelor prevăzute la alin. (1) și poate fi însoțită de o descriere.

(5) În cazul în care reprezentarea mărcii este furnizată electronic, formatele și dimensiunea fișierului electronic, precum și orice alte specificații tehnice relevante sunt prevăzute prin instrucțiuni aprobate de directorul general al OSIM.

(6) În cazul în care reprezentarea nu este furnizată electronic, marca este reproducă pe o filă de hârtie separată, care nu trebuie să depășească dimensiunea din A4, respectiv 29,7 cm înălțime

și 21 cm lățime, și care trebuie să aibă o margine de cel puțin 2,5 cm de jur-împrejur și să conțină toate imaginile sau vizualizările relevante.

(7) În cazul în care orientarea corectă a mărcii nu este evidentă, ea trebuie indicată prin mențiunea „sus” pe fiecare reproducere.

(8) Reproducerea mărcii trebuie să fie de o calitate care să permită micșorarea sau mărirea acesteia la o dimensiune de 8/8 cm.

(9) Prezentarea unui eșantion sau a unei mostre nu constituie o reprezentare corespunzătoare a mărcii.

Art. 11. Lista cuprinzând produse și servicii. (1) Lista cuprinzând produsele și serviciile pentru care protecția mărcii este solicitată trebuie să fie stabilită în termeni preciși, astfel încât denumirea produselor și serviciilor să permită clasificarea fiecărui produs sau serviciu numai într-o singură clasă a Clasificării de la Nisa.

(2) Dacă este necesar, Serviciul mărci OSIM, în procedura de examinare preliminară a cererii de înregistrare a mărcii, procedează la clasificarea listei depuse în conformitate cu Clasificarea de la Nisa și notifică solicitantului lista de produse și/sau servicii clasificată, precum și taxa prevăzută de lege pentru această procedură efectuată.

(3) Când lista produselor/serviciilor este depusă de solicitant deja clasificată conform Clasificării de la Nisa, OSIM procedează la verificarea clasificării listei depuse, iar în cazul unor erori îi comunică solicitantului varianta corectă, urmând ca acesta să achite taxa de reclasificare efectuată.

(4)^[1] Cererea care conține indicații sau termeni neclari sau imprecizi se respinge dacă solicitantul nu completează în mod corespunzător lipsurile notificate de OSIM în conformitate cu prevederile art. 19 alin. (3) din lege.

Capitolul III. Procedura de înregistrare a mărcii

Art. 12.^[2] Depunerea cererii de înregistrare a mărcii la OSIM. (1) Înregistrarea unei mărci se solicită la OSIM de către persoane fizice sau juridice de drept public sau de drept privat, direct ori printr-un mandatar.

(2) Depunerea unei cereri de înregistrare a unei mărci la OSIM se poate face:

- a) direct la Registratura generală a OSIM;
- b) prin poștă, curierat, sau poștă electronică;
- c) pe cale electronică, respectiv online în pagina de internet a OSIM – www.osim.ro.

(3) Pe cererile depuse în condițiile alin. (2) OSIM menționează anul, luna și ziua primirii și le înscrie în ordinea primirii.

(4) Cererea de înregistrare a mărcii se repartizează Serviciului mărci OSIM pentru a fi examinată.

Art. 13.^[3] Constituirea depozitului reglementar. (1) În termen de 7 zile de la data primirii cererii de înregistrare a mărcii la OSIM, Serviciul mărci examinează dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 9 alin. (1) din lege și în caz afirmativ atribuie dată de depozit cererii.

(2) Serviciul mărci verifică lista de produse și servicii din punctul de vedere al concordanței cu Clasificarea de la Nisa, iar în cazul în care marca conține și un element figurativ, clasifică elementul figurativ în concordanță cu Clasificarea de la Viena.

(3) În cazul în care din cererea de înregistrare a mărcii lipsesc unele dintre elementele prevăzute la art. 9 alin. (2) din lege, OSIM notifică solicitantului lipsurile constatate. Dacă solicitantul completează lipsurile în termenul prevăzut la art. 18 alin. (2) din lege, data depozitului va fi data la care toate aceste elemente au fost comunicate la OSIM.

(4) În cazul în care solicitantul nu completează cererea în termenul prevăzut la art. 18 alin. (2) din lege, OSIM va decide respingerea cererii.

(5) În cazul în care solicitantul cererii de înregistrare a mărcii este din afara Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European și nu a desemnat în formularul cererii un mandatar, OSIM

^[1] Alin. (4) al art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 11 din H.G. nr. 1197/2022.

^[2] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din H.G. nr. 1197/2022.

^[3] Art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 13 din H.G. nr. 1197/2022.

constată că nu sunt îndeplinite condițiile de constituire a depozitului reglementar și acordă un termen de 30 de zile pentru completarea cererii, conform dispozițiilor art. 18 alin. (2) din lege.

(6) Notificarea privind atribuirea datei de depozit se comunică solicitantului în termen de 10 zile de la atribuirea datei de depozit.

Art. 14.^[1] Divizarea cererii de înregistrare a mărcii sau a mărcii înregistrate. (1) Solicitantul sau titularul poate cere divizarea cererii de înregistrare a mărcii sau a mărcii înregistrate, în condițiile art. 17 din lege, declarând că în cazul produselor sau serviciilor enumerate în cererea divizionară cererea de înregistrare a mărcii trebuie să fie tratată ca o cerere separată.

(2) Declarația de divizare va conține următoarele elemente:

- a) numărul de depozit al cererii sau numărul mărcii;
- b) numele și prenumele sau denumirea, precum și adresa ori sediul solicitantului sau titularului;
- c) lista produselor sau a serviciilor care fac obiectul cererii divizionare sau, în cazul în care se urmărește divizarea în mai mult de o cerere divizionară, lista produselor sau a serviciilor vizate de fiecare cerere divizionară;
- d) lista produselor sau a serviciilor care rămân în cererea inițială.

(3) OSIM constituie un dosar separat pentru fiecare cerere divizionară, care conține o copie completă a dosarului cererii inițiale, declarația de divizare și corespondența aferentă. Fiecare cerere divizionară primește un număr nou de înregistrare și păstrează data de depozit și/sau de prioritate din cererea inițială.

(4) Publicarea cererii divizionare conține elementele prevăzute la art. 16 alin. (2).

Art. 15.^[2] Priorități revendicate. (1) Dacă este revendicată prioritatea unui depozit sau a unor depozite reglementare anterioare în aplicarea art. 12 alin. (2) din lege, solicitantul dispune de un termen de 30 de zile, cu începere de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentul eliberat de administrația națională care atestă prioritatea invocată, din care să rezulte numărul de depozit atribuit cererii anterioare ori numărul înregistrării anterioare și traducerea prevăzută la art. 10 alin. (5) lit. a).

(2) Dacă o prioritate de expoziție, în sensul art. 13 din lege, este revendicată, solicitantul dispune de un termen de 30 de zile, cu începere de la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii, pentru a comunica la OSIM documentul prevăzut la art. 10 alin. (5) lit. b).

Art. 16.^[3] Publicarea cererii. (1) Cererile de înregistrare a mărcilor pentru care se constată că sunt îndeplinite condițiile legale se publică în BOPI, în format electronic, pe pagina de internet a OSIM, conform prevederilor art. 19 din lege.

(2) Publicarea cererii de înregistrare a mărcii va conține:

- a) numele sau denumirea și adresa ori sediul solicitantului;
- b) numele sau denumirea și adresa ori sediul mandatarului;
- c) reprezentarea mărcii, însoțită de elementele și descrierile prevăzute la art. 10¹, dacă este cazul; reprezentarea furnizată sub forma unui fișier electronic poate fi pusă la dispoziție printr-un link către fișierul respectiv, după caz;
- d) lista produselor și a serviciilor, grupate pe clase conform clasificării de la Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul de clasă din clasificarea menționată căreia îi aparține grupul de produse sau de servicii și prezentat în ordinea respectivei clasificări;
- e) indicele clasificării de la Viena;
- f) data de depozit și numărul de depozit;
- g) indicații privind prioritatea invocată;
- h) mențiunea că marca este individuală, colectivă sau de certificare, după caz;
- i) data publicării cererii.

(3) În aplicarea dispozițiilor art. 19 alin. (2) din lege, solicitantul primește o decizie, care poate fi contestată în termenul și cu procedura prevăzute la art. 97 din lege. Dacă decizia nu a fost desființată printr-o hotărâre definitivă, taxa de publicare se restituie solicitantului.

[1] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 14 din H.G. nr. 1197/2022.

[2] Art. 15 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 15 din H.G. nr. 1197/2022.

[3] Art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 16 din H.G. nr. 1197/2022.

(4) Atunci când publicarea unei cereri de înregistrare sau a unei mărci înregistrate comportă, din motive imputabile OSIM, o eroare sau anumite lipsuri, OSIM procedează la rectificarea din oficiu ori la cererea solicitantului. Rectificarea nu va fi supusă niciunei taxe și se publică în BOPI.

Art. 17. Observația. (1)^[1] Observația formulată potrivit dispozițiilor art. 20 din lege se face în scris, cu indicarea numărului cererii de înregistrare la care se referă, și nu este supusă niciunei taxe.

(2)^[2] *Abrogat.*

(3) În cadrul procedurii Observației, persoana menționată la alin. (1) nu poate dobândi calitatea de parte în procedura de examinare a cererii și nu va primi nicio comunicare din partea OSIM.

(4)^[3] Observația formulată se comunică solicitantului, care poate prezenta comentarii în procedura de examinare a cererii.

(5) Observația se analizează în cadrul procedurii de examinare a cererii de înregistrare.

Art. 17¹.^[4] **Procedura de examinare a cererii de înregistrare a mărcii.** (1) OSIM examinează pe fond cererea de înregistrare a mărcii conform dispozițiilor art. 21 din lege, cu condiția achitării taxei de examinare.

(2) Dacă după constituirea depozitului reglementar și publicarea cererii se constată că taxa de examinare și, după caz, taxa de reclasificare nu sunt achitate, OSIM acordă solicitantului un termen de 30 de zile de la depunerea cererii pentru regularizarea plății.

(3) În cazul în care taxa de examinare nu a fost achitată în termenul prevăzut la art. 16 alin. (1) din lege, OSIM va decide respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(4) În cazul în care în urma examinării motivelor absolute de refuz rezultă că există unul sau mai multe dintre motivele legale care împiedică înregistrarea mărcii, OSIM transmite solicitantului un aviz de refuz provizoriu, invitându-l să își prezinte într-un termen de 30 de zile un punct de vedere asupra acestui refuz.

(5) Termenul prevăzut la alin. (4) poate fi prelungit cu o nouă perioadă de 30 de zile la cererea solicitantului, cu condiția plății taxei legale; cererea de prelungire împreună cu dovada achitării taxei legale aferente se depun la OSIM anterior expirării termenului inițial; în caz contrar, solicitarea de prelungire nu este luată în considerare.

(6) În cazul în care solicitantul nu răspunde în termen la avizul de refuz provizoriu sau argumentele prezentate nu sunt în măsură să înlăture motivele de refuz, OSIM va decide, după caz, admiterea cererii de înregistrare a mărcii cu limitarea listei de produse/servicii solicitate sau respingerea cererii de înregistrare a mărcii.

(7) În cazul în care răspunsul solicitantului la avizul de refuz provizoriu conține argumente și motive temeinice privind înregistrarea mărcii, acestea pot fi admise în tot sau în parte. În această situație OSIM poate decide admiterea cererii de înregistrare a mărcii.

(8) OSIM finalizează examinarea cererii de înregistrare a mărcii printr-o decizie de admitere sau de respingere a cererii de înregistrare, care se comunică solicitantului în termen de 7 zile de la emitere. Decizia de admitere poate fi parțială, atunci când se constată, în urma examinării de fond, că numai pentru unele produse/servicii dintre cele indicate inițial în cerere sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 5 din lege.

(9) În cadrul procedurii de examinare a motivelor absolute de refuz la înregistrarea mărcii sunt refuzate la înregistrare semnele conținând embleme sau părți din emblema europeană a cărei titular este Consiliul Europei.

(10) Pentru a aprecia dacă o marcă conține semne cu înaltă valoare simbolică, în special un simbol religios, OSIM poate să ceară avizul autorităților competente.

(11) Pentru a aprecia asupra îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. n), o) și p) din lege, OSIM poate cere solicitantului să depună avizul sau autorizația autorităților competente.

(12) La examinarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. g), h), i) și j) din lege vor fi consultate și registrele aferente ale Comisiei Europene, la care accesul este public.

^[1] Alin. (1) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 17 din H.G. nr. 1197/2022.

^[2] Alin. (2) al art. 17 a fost abrogat prin art. 1 pct. 18 din H.G. nr. 1197/2022.

^[3] Alin. (4) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 19 din H.G. nr. 1197/2022.

^[4] Art. 17¹ și 17² au fost introduse prin art. 1 pct. 20 din H.G. nr. 1197/2022.